

63

עין משפט
גר מצוה

לה א מ"י פ"ד מהל'
סמדין הלכה ט:

תורה אור השלם

1. אמרו צדיק כי טוב כי
פרי מעלליהם יאכלו:
ישעיהו 2 י

רבינו חננאל

שהיוצר הגהת דלתות,
שהיוצר פתחו והבאן
צריכון לסמון והשמיסין
שפתחו (הצריאין), והו
שמיני הכנסו וטל שש,
[ב] בשכר הגהת דלתות,
ואמרין לימא לך שממר
הוצא שממטר הכנסה,
נחלקו אלו י"ב חלות
שש אש, וכן בשכר
הבאה חתלקו אותם שש
המסמר הכנסה שש שש,
הוה פסוד כל דבר.
מן דירין לישנא קלירא הוא
מן דירין קלירא,
לא תמיס דילי כי הוי
לא לישנא בשבת הכנסה
דירין. ודחק אמר אביי
בצינא טב מקרא, כלומר

הנאה הבאה (נ"א: אהבה)
קרבן) בעשיו ואלפיה (א)
פועלת, מן הנאה קרית
שרית קטנה ואדם אכלה
מיר, חפץ וכו' בזה
באבילות, מיר
דלת שרית צריכת אחר
עד שתחשב, בזה
קריבית אחריו, פחות,
מן החרץ, כך
שבו לי
שכחתי (ו)מיר מחשבה
לשבת אחרת, אמר ר'
יהודה במוסרין חולקין,
ואיחבת ר' יהודה
ותבאר, כי המוסרין
משר היוצא מן כלבו,
מ"ה) הנכנסין חולקין
בפסוק ומוסרין בדרים,
לכלב לעלם
בדרים, כעשתה קרעה
חלולתה סחומה, פ"י בילה,
שם השמירות, וספקא
שישעמא, פ"ה
לכלב באה בשבתה מבינה
ועוד עובדת, קמסה
חכמים בחלוקה ובטענה
פ"ה בחלוקה,
שחולקת בדרים לעלם.
ויאז לפיכך בילה ר' יהודה
רמא לעלם, בטעה
קביעה, מירוש שרית
לכל משמר טבעה
בזל קרבה בקרקע,
שקדורין חבל
כרגליו ומכניסין חבל
ההוא מבעבט, ומשכין
לחבל מעט מעט ומפזין
השור בינתאן דתישיין
ליריסק אברים, ופרש
כלמודא ארזי שרואל ר'
חבל משור ר' יהודה
טבעת ששור רחוב
מכניסין רצות למפלען,
רשעי במדות רש'
טבעתו וירצו לפנות
שם הדרים
אנא השתפאח פ"ד

בוצינא טאטא. מקרא. משל הדיוט הוא האומר לחסרו דלעת קטנה איז טעם קיך במחזור אס מרעז להניחה עד שגידלת ומיעשה קרא תניחה טוב לו ליטלה מיד שמה לאחר זמן ותחזר בו זה ואי שמה לא יעצור לו להא כן פי' בנזקטסם "ור"מ מפרש דעל כרחק בוצינא וקרא שני מינים הם דקשואין מתרגמינן בוצינא ודלעת היינו קרא כדמוכה בנדרים פרק הגזול מן המנובל (דף נ"א.) דלמרינן מאי דלעת המנובל קרא קרקחאי וקישואין ודילועין ב' מינים כדמוכה במסכת כלאים (פ"ג מ"ה) דתמן טעם אדם קישות ודלעת בתוך גומא א' ובלבד שמהא זו נוטה לצד זו וזו נוטה לצד זו ונוטה שער של זו לנאן ושער של זו לנאן ועוד ראייה מהא דלמרינן בפרק שלשה שאלנו (ברכות דף ע"ה.) בוצינא מפרשי' ידע משמע דלאחר שגמרה הפסיק נקרא בוצינא ואומר ר"מ הקישות מין פרי קטן מדלעת שמהמה להנבשל ויכול לתלושו מיד והדלעת גדולה ואינה ממחרת להנבשל ואין יכול לתלושה עד לאחר זמן ואינה אדם דבר מועט לאחר מדבר מרובה לאחר זמן וי'.

הדרן עלך החליל

וסליקא לה מסכת סוכה

לסרדיט אחד ממלכי יוונים כשונכנסו יוונים להילכל היתה ממ על גבי המזבח ואמרה לוקוס לוקוס עד מתי אתה מכלה ממ ואי אתה עומד עליהם בשעת הדחק וכששמעו חכמים בד טבעתה וסתמו את חלונה ויש אומרים משמרתו שוהה לבא אחיו עמו ושימש תחתיו אע"פ ששכניו הרשעים לא נשתכרו נשכינה לעולם חולקת בדרום וישבב אחיו בצפון משמרתו שוהה לבא היינו דקנסין לכולה משמר אלא למ"ד שהמורה דתה משום ברתיה קנסין ליה לדידיה אמר אבי אין שותא דינוקא בשוקא או דאבוה או דאימיה אבוה ואימיה משמרה אמר אביי אי לרשע אוי לשכניו טוב לצידיק טוב לצידיק אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו:

הדרן עלך החליל וסליקא לה מסכת סוכה

לוקוס. הוא זכר גלגול יווני: וכששמו חכמים בדבר. לאחר שגברת די בית דיה קסמין לכולה משמרה: משמרו של בילגה שופה לכא. כשהגיע שנת עליהם: וכנס יסבב אחיו. קדר משמיות בילגה אחר יסבב וכשסבב יולא משמרתו ולא יאל לפיך קסוה: ואע"פ שכל סכניו הרשעים אל נאסחר יסבב: שילגה לעולם חוקק בדורם. ואפי' כשיוסבב יסבב לעולם הולק לחולקי לפון: משום כרסיה קסמין ליה לרדיה. כלומר אפי' לנאבו מי הולק משל הדיעו הוא מה שהיטק מדבר בשוק מאביו או מאמו שמו אף (ו' ו' ח') כן. שואל ודעו כמו אל תיפוק לכו שואל (א' ד' ע'ג.) ובקדושין (ד' ע'ג.) כשהיטק תניא ודעו אל האבנים וביבא (ד' ע'ג.) נגע צבאן שבמקומו שיהיו חולצין ולא צר בכליו חצירו להק שיהיו מנאן חצורו אל לרעא או לרעא או לרעא (ו' ו' ח')

החליל פרק חמישי סוכה

ב' והני תרסי מאי עבידייהו. אדר' יהודה קמי דלמור הנכנס
ועל שבע: בשכר הנפש ולפסוק. שמשמר הנכנס מגיף
לדלתות ערבים שפתח אותן משמר היואל: ונימא ליה. יואל לנכנס:
ל דל. הסר חוק זה מכאן בשביל שיסירוהו אלך אם תעול עכשיו

שבע ואחריו טול עמה בשוה כלי
שטמול גם אחת לשנת הצהה בשוה.
לל הקר כמו לל רגלים (ר"מ דף ע"א)
וכדקטין ברש משפחא (דף ע"ב)
עשירות קרנים איכא לל סוכה לל
דפנות ליכא לל סוכה לל מעשר
במהה (ר"מ דף ע"א): **בולגה עכא**
מקרה. משהל הדיוט הוא האומר
לחבירו ללעת קטנה אני עומן לך
במחזור אם תרצה לחולשה עומן לך
תלוש ואם תרצה להניחה עד שמיגדל
ומעשה קרא הניחה ותגדל טיול לו
לעולה מיד שמה לאתר ואם ימחרט בו
לעולה לא שמה לא יעקרו לו זהו ה"ק
גבי משמרות מי שראוי לטיול עכשו
לא ימחין לשנת הצהה: **במוספין**
חולקין. כי היכי דפלגי בלחם הפנים
משמר הנכנס וישראל פלגי פנים
עשירות מוספין לא כל שנת:

רבינו חננאל (המש

[illegible]

קנינו בילגה ששהתה לבוא, בשלשתן. על אלו נאמר אי לרשע אי לשכנו אשרי לשכנו.

ל' ד' ר' ויש אומרים ד' של שש שש, שעליהן שוחטין את הקדשים.
כעות היו שם כנגד כ"ד משמרות וכהונה, כ"ד חלונות היו שם כנגד

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones